

20. Grego

20.1 Introducción

As humanidades e a proposta dunha educación humanista na civilización europea van intrinsecamente ligadas á tradición e á herdanza cultural da Antigüidade clásica. Unha educación humanista sitúa as persoas e a súa dignidade como valores fundamentais, guiándoas na adquisición das competencias que necesitan para participaren de forma efectiva nos procesos democráticos, no diálogo intercultural e na sociedade en xeral. A través da aprendizaxe da lingua, a cultura e a civilización gregas, a materia de Grego permite unha reflexión profunda sobre o presente e sobre o papel que o humanismo pode e debe desempeñar ante os retos e desafíos do século XXI. Esta materia contén, ademais, un valor instrumental para a aprendizaxe de linguas, literatura, relixión, historia, filosofía, política ou ciencia, capacitando o alumnado que a cursa, non sendo unha materia obrigatoria, para ampliar o seu coñecemento sobre estes aspectos, proporcionando un substrato cultural que permite comprender o mundo, os acontecementos e os sentimentos, e que contribúe á educación cívica e cultural do alumnado.

A materia de Grego ten como principal obxectivo o desenvolvemento dunha conciencia crítica e humanista desde a que poder entender e analizar as achegas da civilización helena á identidade europea, a través da lectura e a comprensión de fontes primarias e da adquisición de técnicas de comprensión de textos que lle permitan ao alumnado utilizar estas fontes de acceso á Antigüidade grega como instrumento privilexiado para coñecer, comprender e interpretar os seus aspectos principais. Por iso, a materia vértébrase arredor de tres eixes: a lingua, os textos e a súa comprensión; a aproximación crítica ao mundo grego; e o estudo do patrimonio cultural e o legado da civilización grega.

A comprensión do texto está no centro dos procesos de ensino e aprendizaxe das linguas e culturas clásicas. Para entender criticamente a civilización helena, o alumnado de Grego localiza, identifica, contextualiza e comprende os elementos esenciais dun texto, progresando nos coñecementos de morfoloxía, sintaxe e léxico grego e, de ser o caso, o uso oral e escrito da lingua grega baixo a guía do profesorado. Ademais destes saberes de carácter lingüístico, o uso activo do grego, a comprensión do texto e a súa tradución son procesos clave que permiten activar saberes de carácter non lingüístico. O texto –orixinal, adaptado, en edición bilingüe ou traducido, en función da situación– é o punto de partida desde o cal o alumnado mobiliza todos os contidos para, partindo da súa contextualización, concluír unha lectura comprensiva directa e eficaz e unha interpretación razoada do seu contido. As técnicas e estratexias implicadas no proceso de comprensión dun texto e/ou a súa tradución contribúen a desenvolver a capacidade de negociación para a resolución de problemas, así como a constancia e o interese por revisar o propio traballo. Permite, ademais, que o alumnado entre en contacto coas posibilidades que este labor ofrece para o seu futuro persoal e

profesional nun mundo globalizado e dixital, a través do coñecemento e uso de diferentes recursos, técnicas e ferramentas. Finalmente, cando se opte pola utilización de métodos activos, o uso na aula da lingua grega, tanto oral como escrita, permitiralle ao alumnado, por unha banda, consolidar os coñecementos adquiridos e, por outra, poñer en práctica estratexias comunicativas que melloren a súa capacidade de expresión.

Así mesmo, a materia de Grego parte dos textos para favorecer a aproximación crítica ás achegas máis importantes do mundo heleno ao mundo occidental, así como á capacidade da civilización grega para dialogar coas influencias externas, adaptándoas e integrándoas nos seus propios sistemas de pensamento e na súa cultura. Ambos os aspectos resultan especialmente relevantes para adquirir un xuízo crítico e estético nas condicións cambiantes dun presente en constante evolución. Esta materia prepara o alumnado para comprender criticamente ideas relativas á propia identidade, á vida pública e privada, á relación do individuo co poder e a feitos sociopolíticos e históricos, por medio da comparación entre os modos de vida da antiga Grecia e os actuais, contribuíndo así a desenvolver a súa competencia cidadá.

O estudo do patrimonio cultural, arqueolóxico e artístico grego, material e inmaterial, merece unha atención específica e permite observar e recoñecer na nosa vida cotiá a herdanza directa da civilización helena. A aproximación aos procesos que favorecen a sustentabilidade deste legado — preservación, conservación e restauración— supón, tamén, unha oportunidade para que o alumnado coñeza as posibilidades profesionais no ámbito dos museos, as bibliotecas ou a xestión cultural e a conservación do patrimonio.

Os obxectivos de Grego foron deseñados a partir dos descritores operativos das competencias clave nesta etapa, especialmente da competencia plurilingüe, a competencia en comunicación lingüística e a competencia cidadá, xa mencionada. A competencia plurilingüe, que ten como referente a Recomendación do Consello da Unión Europea do 22 de maio de 2018 relativa ás competencias clave para a aprendizaxe permanente, sitúa o latín e o grego clásicos como ferramentas para a aprendizaxe e a comprensión de linguas en xeral. O enfoque plurilingüe da materia de Grego en bacharelato implica unha reflexión profunda sobre o funcionamento non só da propia lingua grega, o seu léxico, os seus formantes, as súas peculiaridades e a súa riqueza en matices, senón tamén das linguas de ensino e daquelas que conforman o repertorio lingüístico individual do alumnado, estimulando a reflexión metalingüística e interlingüística e contribuíndo ao reforzo das competencias comunicativas, ao aprecio da diversidade lingüística e á relación entre as linguas desde unha perspectiva inclusiva, democrática e libre de prexuízos.

Estes obxectivos ofrecen, polo tanto, a oportunidade de establecer un diálogo profundo entre presente e pasado desde unha perspectiva crítica e humanista: por un lado, situando o texto, a súa comprensión e/ou a súa tradución e, de ser o caso, a produción lingüística activa, como elementos

fundamentais na aprendizaxe das linguas clásicas e como porta de acceso á súa cultura e civilización, activando simultaneamente os contidos de carácter lingüístico e non lingüístico; e por outro lado, desenvolvendo ferramentas que favorezan a reflexión crítica, persoal e colectiva arredor dos textos e do legado material e inmaterial da civilización grega e a súa achega fundamental á cultura, a sociedade, a política e a identidade europeas.

Os criterios de avaliación da materia permiten avaliar o grao de logro dos obxectivos por parte do alumnado, polo que se presentan vinculados a elas. Consonte a súa formulación competencial, expónse enunciando o proceso ou capacidade que o alumnado debe adquirir e o contexto ou modo de aplicación e uso. A nivelación dos criterios de avaliación desenvólvese tendo en conta a adquisición das competencias de forma progresiva durante os dous cursos. Neste sentido, os procesos de autoavaliación e coavaliación prevén o uso de ferramentas de reflexión sobre a propia aprendizaxe como o portfolio lingüístico, a contorna persoal de aprendizaxe, o diario de lectura ou o traballo de investigación.

Os criterios de avaliación e os contidos distribúense nos dous cursos, permitindo unha gradación e secuenciación flexible segundo os distintos contextos de aprendizaxe, e están organizados en cinco bloques. O primeiro, «Comprensión e interpretación dos textos», céntrase na aprendizaxe da lingua helena como ferramenta para acceder a fragmentos e textos de diversa índole a través da lectura directa e a tradución e comprende, pola súa vez, tres subbloques: «Unidades lingüísticas da lingua grega»; «A tradución: técnicas, procesos e ferramentas» e «Destrezas comunicativas do uso da lingua grega». Esta última liña, potenciada polo feito de que o grego conta coa súa versión moderna na cal é doado apoiarse tanto no aspecto léxico como no uso da pronunciación histórica, ten como obxectivo sustentar normativamente o uso, cada día máis estendido, de métodos activos para a aprendizaxe do grego sen limitar, de ningún xeito, o uso da metodoloxía tradicional, deixando a criterio do profesorado a escollo do achegamento que lle pareza en cada caso máis axeitado. O segundo bloque, «Grego e plurilingüismo», pon o acento en como a aprendizaxe da lingua grega, en concreto o estudo e identificación dos étimos gregos, amplía o repertorio léxico do alumnado para que adecúe de maneira máis precisa os termos referidos ás diferentes situacións comunicativas. O terceiro bloque, «A literatura grega nos seus textos», tratado só no segundo curso, integra todos os saberes implicados na comprensión e interpretación de textos literarios gregos, contribuíndo á identificación e descrición de universais formais e temáticos inspirados en modelos literarios clásicos mediante un enfoque intertextual. O cuarto bloque, «A antiga Grecia», que será tratado no primeiro curso, comprende as estratexias e coñecementos necesarios para o desenvolvemento dun espírito crítico e humanista, fomentando a reflexión sobre as semellanzas e diferenzas entre pasado e presente. O quinto e último bloque, «Legado e patrimonio», recolle os coñecementos, destrezas e actitudes que permiten a aproximación á herdanza material e inmaterial da civilización grega

recoñecendo e apreciando o seu valor como fonte de inspiración, como testemuño da historia e como unha das principais raíces da cultura europea.

20.2 Obxectivos

Obxectivos da materia
<p>OBX1. Comprender e/ou producir textos gregos de dificultade crecente e xustificar a súa comprensión e/ou produción, identificando e analizando os aspectos básicos da lingua grega, as unidades lingüísticas e reflexionando sobre elas mediante a comparación coas linguas de ensino e con outras linguas do repertorio individual do alumnado, en especial e cando sexa posible co grego moderno, e poñendo en práctica, se se considera oportuno, habilidades comunicativas tanto orais como escritas, para realizar unha lectura comprensiva, directa e eficaz e unha interpretación razoada do seu contido e, de ser o caso, unha produción oral e/ou escrita correcta.</p>
<ul style="list-style-type: none">
▪ A comprensión dos textos constitúe o núcleo do proceso de aprendizaxe das linguas clásicas. Con este fin, propónse unha progresión na ensinanza para conducir o alumnado cara ao coñecemento básico do léxico, as construcións idiomáticas, a morfoloxía e a sintaxe da lingua grega. A partir dos coñecementos adquiridos, o alumnado accede á comprensión e/ou traduce, de maneira progresivamente autónoma, textos de dificultade adecuada e gradual con atención á corrección ortográfica e estilística. Os procesos de comprensión e tradución favorecen a reflexión sobre a lingua, o manexo de termos metalingüísticos e a ampliación do repertorio léxico do alumnado. Complementarios aos procesos de comprensión e tradución como medio de reflexión sobre a lingua son os procesos de utilización activa da lingua e de tradución inversa ou retroversión, que permiten, ben consolidar a través da práctica os coñecementos adquiridos, ben adquirilos a través do uso. Dous son os enfoques propostos para o desenvolvemento deste obxectivo. En primeiro lugar, a comprensión dos textos e/ou a súa tradución e, de ser o caso, a utilización activa da lingua grega son procesos que contribúen a impulsar os contidos de carácter lingüístico como ferramenta e non como fin, reforzando as estratexias de identificación e análise, en sentido amplo, de unidades lingüísticas da lingua grega, complementándoas coa comparación con linguas coñecidas, cando esta sexa posible. En segundo lugar, os métodos de comprensión, a tradución e, cando corresponda, o uso activo da lingua contribúen a desenvolver a constancia, a capacidade de reflexión e o interese polo propio traballo e a súa revisión, apreciando o seu valor para a transmisión de coñecementos entre diferentes culturas e épocas.
▪ É preciso, ademais, que o alumnado aprenda a desenvolver habilidades de xustificación e argumentación da comprensión alcanzada do texto e, se procede, do uso activo realizado da lingua, atendendo, no primeiro suposto, tanto aos mecanismos e estruturas lingüísticas como a referencias intratextuais e intertextuais que sexan esenciais para coñecer o contexto e o sentido do texto. A mediación docente resulta aquí imprescindible, especialmente como guía para o uso de recursos e fontes bibliográficas de utilidade e, cando cumpra, como modelo de uso de lingua. Todo iso coa finalidade última de promover o exercicio de reflexión sobre a lingua que se atopa, por unha banda, na base da técnica da tradución e, por outra, no correcto uso, tanto oral como escrito, da lingua grega.
▪ Así mesmo, coa práctica progresiva da lectura directa, necesaria e inherente aos procesos de comprensión e tradución, o alumnado desenvolve estratexias de asimilación e adquisición tanto das estruturas gramaticais como do vocabulario grego de frecuencia e consegue mellorar a comprensión dos textos gregos, base da nosa civilización.
<p>OBX2. Distinguir os étimos e formantes gregos presentes no léxico de uso cotián, identificando os cambios semánticos que tivesen lugar e establecendo unha comparación coas linguas de ensino e outras linguas do</p>

repertorio individual do alumnado, en especial e cando sexa posible co grego moderno, para deducir o significado etimolóxico do léxico coñecido e os significados de léxico novo ou especializado.

- O ensino da lingua grega desde un enfoque plurilingüe permítelle ao alumnado activar o seu repertorio lingüístico individual, relacionando as linguas que o compoñen e identificando nelas raíces, prefixos e sufixos gregos, e reflexionando sobre os posibles cambios morfolóxicos ou semánticos que tivesen lugar ao longo do tempo. O enfoque plurilingüe e comunicativo favorece o desenvolvemento das destrezas necesarias para a mellora da aprendizaxe de linguas novas e permite ter en conta os distintos niveis de coñecementos lingüísticos do alumnado, así como os seus diferentes repertorios léxicos individuais. Así mesmo, favorece unha aprendizaxe interconectada das linguas, recoñecendo o carácter do grego como lingua presente en gran parte do léxico e sistemas de escritura de diferentes linguas modernas e que é a base do grego moderno, co obxectivo de apreciar a variedade de perfís lingüísticos e contribuíndo á identificación, valoración e respecto da diversidade lingüística, dialectal e cultural para construír unha cultura compartida.
- O estudo do léxico da lingua grega axuda a mellorar a comprensión lectora e a expresión oral e escrita, así como a consolidar e a ampliar o repertorio do alumnado nas linguas que o conforman ofrecendo a posibilidade de identificar e definir o significado etimolóxico dun termo, e de inferir significados de termos novos ou especializados, tanto do ámbito humanístico como do científico-tecnolóxico.

OBX3. Ler, interpretar e comentar textos gregos de diferentes xéneros e épocas, asumindo o proceso creativo como complexo e inseparable do contexto histórico, social e político e das súas influencias artísticas, para identificar a súa xenealoxía e a súa achega á literatura europea.

- A lectura, a interpretación e o comentario de textos gregos pertencentes a diferentes xéneros e épocas constitúe un dos piares da materia de Grego na etapa de bacharelato e é imprescindible para que o alumnado tome conciencia da importancia do uso das fontes primarias na obtención de información. A comprensión e interpretación destes textos necesita dun contexto histórico, cívico, político, social, lingüístico e cultural que debe ser produto da aprendizaxe. O traballo con textos orixinais, en edición bilingüe ou adaptados, completos ou a través de fragmentos seleccionados, permite prestar atención a conceptos e termos básicos en grego que implican un coñecemento léxico e cultural, co fin de contribuír a unha lectura crítica e de identificar os factores que determinan o seu valor como clásicos para a civilización occidental. Ademais, ese traballo favorece a integración de contidos de carácter lingüístico e non lingüístico, ofrecendo a posibilidade de comparar diferentes adaptacións, traducións e distintos enfoques interpretativos, discutindo as súas respectivas fortalezas e debilidades.
- A lectura de textos gregos supón xeralmente acceder a textos que non están relacionados coa experiencia do alumnado, de aí que sexa necesaria a adquisición de ferramentas de interpretación que favorezan a autonomía progresiva con relación á propia lectura e á emisión de xuízos críticos de valor. A interpretación de textos gregos implica a comprensión e o recoñecemento do seu carácter fundacional da civilización occidental, asumindo a aproximación aos textos como un proceso dinámico que ten en conta desde o coñecemento sobre o contexto e o tema ata o desenvolvemento de estratexias de análise, reflexión e creación para lle dar sentido á propia experiencia, comprender o mundo e a condición humana e desenvolver a sensibilidade estética. O coñecemento das creacións literarias e artísticas e dos feitos históricos e lendarios da Antigüidade clásica, así como a creación de textos con intencionalidade estética tomando estes como fonte de inspiración, a través de distintos soportes e con axuda doutras linguaxes artísticas, audiovisuais ou dixitais, contribúe a facer máis intelixibles as obras, identificando e valorando a súa persistencia no noso patrimonio cultural e os seus procesos de adaptación ás diferentes culturas e movementos literarios, culturais e artísticos que tomaron as súas referencias de modelos antigos. A mediación docente no establecemento da

xenealoxía dos textos a través dun enfoque intertextual permite constatar a presenza de universais formais e temáticos ao longo das épocas, á vez que favorece a creación autónoma de itinerarios lectores que aumenten progresivamente a súa complexidade, calidade e diversidade ao longo da vida.

OBX4. Analizar as características da civilización grega no ámbito persoal, relixioso e sociopolítico, adquirindo coñecementos sobre o mundo heleno e comparando criticamente o presente e o pasado, para valorar as achegas do mundo clásico grego á nosa contorna como base dunha cidadanía democrática e comprometida.

- A análise das características da civilización helena e a súa achega á identidade europea supón recibir información expresada a través de fontes gregas e contrastala, activando as estratexias adecuadas para poder reflexionar sobre o legado desas características e a súa presenza na nosa sociedade. Este obxectivo vértébrase arredor de tres ámbitos: o persoal, que inclúe aspectos tales como os vínculos familiares e as características das diferentes etapas da vida das persoas no mundo antigo ou o respecto aos maiores; o relixioso, que comprende, entre outros, o concepto antigo do sagrado e a relación do individuo coas divindades e os ritos; e o sociopolítico, que atende á relación do individuo coa πόλις, ás súas institucións, ás formas de goberno e ás clases sociais.
- A análise crítica da relación entre pasado e presente require da investigación, da procura guiada e selección final de información guiada, en grupo ou de maneira individual, en fontes tanto analóxicas como dixitais, con ferramentas de índole variada, co obxectivo de reflexionar, desde unha perspectiva humanista, tanto sobre as constantes como sobre as variables culturais ao longo do tempo. Os procesos de análise crítica requiren contextos de reflexión e comunicación dialóxicos, respectuosos coa herdanza da Antigüidade clásica e coas diferenzas culturais que teñen a súa orixe nela, e orientados á consolidación dunha cidadanía democrática e comprometida co mundo que a rodea, polo que supón unha excelente oportunidade para poñer en marcha técnicas e estratexias de debate e de exposición oral na aula, en consonancia coa tradición clásica da oratoria.

OBX5. Valorar criticamente o patrimonio histórico, arqueolóxico, artístico e cultural herdado da civilización grega, promovendo a súa sustentabilidade e recoñecéndoo como produto da creación humana e como testemuño da historia, para explicar o legado material e inmaterial grego como transmisor de coñecemento e fonte de inspiración de creacións modernas e contemporáneas.

- O patrimonio cultural, tal e como sinala a UNESCO, é á vez un produto e un proceso que fornece as sociedades dun caudal de recursos que se herdan do pasado, créanse no presente e transmitense ás xeracións futuras. É, ademais, como sucede coa mitoloxía clásica, fonte de inspiración para a creatividade e a innovación, e xera produtos culturais contemporáneos e futuros, polo que coñecelo e identificalo favorece a súa comprensión e a da súa evolución e a súa relación ao longo do tempo.
- O legado da civilización helena, tanto material como inmaterial (mitos e lendas, restos arqueolóxicos, representacións teatrais, usos sociais, sistemas de pensamento filosófico, modos de organización política etc.), constitúe unha herdanza excepcional cuxa sostibilidade implica atopar o xusto equilibrio entre sacar proveito do patrimonio cultural no presente e preservar a súa riqueza para as xeracións futuras. Neste sentido, a preservación do patrimonio cultural grego require o compromiso dunha cidadanía interesada en conservar o seu valor como memoria colectiva do pasado e en revisar e actualizar as súas funcións sociais e culturais, para ser quen de relacionalos cos problemas actuais e manter o seu sentido, o seu significado e o seu funcionamento no futuro. A investigación acerca da persistencia da herdanza do mundo grego, así como dos procesos de preservación, conservación e restauración, implica o uso de recursos, tanto analóxicos como dixitais, para acceder a espazos de documentación como bibliotecas, museos e escavacións.

20.3 Criterios de avaliación e contidos

1º curso

Materia de Grego I 1º curso	
Bloque 1. Comprensión e interpretación dos textos	
Criterios de avaliación	Obxectivos
<ul style="list-style-type: none"> ▪ CA1.1. Realizar traducións directas e/ou inversas de textos ou fragmentos adaptados ou orixinais de dificultade adecuada e progresiva con corrección ortográfica e expresiva, identificando e analizando, cando se considere necesario, unidades lingüísticas regulares da lingua e apreciando variantes e coincidencias con outras linguas coñecidas. 	OBX1
<ul style="list-style-type: none"> ▪ CA1.2. Seleccionar de maneira progresivamente autónoma o significado apropiado de palabras polisémicas e xustificar a decisión, tendo en conta a información cotextual ou contextual e utilizando ferramentas diversas de apoio ao proceso de tradución en distintos soportes, cando se considere necesario. 	OBX1
<ul style="list-style-type: none"> ▪ CA1.3. Revisar e emendar de maneira progresivamente autónoma as propias traducións e as das compañeiras e compañeiros, realizando propostas de mellora e argumentando os cambios con terminoloxía especializada a partir da reflexión lingüística. 	OBX1
<ul style="list-style-type: none"> ▪ CA1.4. Realizar a lectura directa de textos gregos sinxelos identificando as unidades lingüísticas básicas da lingua grega, comparándoas coas das linguas do repertorio lingüístico propio e asimilando os aspectos morfolóxicos, sintácticos e léxicos elementais do grego. 	OBX1
<ul style="list-style-type: none"> ▪ CA1.5. Rexistrar os progresos e dificultades de aprendizaxe da lingua grega, seleccionando as estratexias máis adecuadas e eficaces para superar esas dificultades e consolidar a súa aprendizaxe, realizando actividades de planificación da propia aprendizaxe, autoavaliación e coavaliación, como as propostas no Portfolio Europeo das Linguas (PEL) ou nun diario de aprendizaxe, facéndoos explícitos e compartíndoos. 	OBX1
<ul style="list-style-type: none"> ▪ CA1.6. Extraer, analizar e reflectir oralmente e/ou por escrito, preferentemente en grego, ou ben na lingua de uso do alumnado, as ideas principais de textos de certa lonxitude, orais e/ou escritos, e adaptados ao nivel de lingua e temas coñecidos polo alumnado, expresados de forma clara e, no caso dos textos orais, preferentemente na pronuncia histórica. 	OBX1
<ul style="list-style-type: none"> ▪ CA1.7. Planificar e participar, cando se considere necesario, en diálogos breves e sinxelos sobre temas cotiáns, próximos á súa experiencia, apoiándose en recursos tales como a repetición, o ritmo pausado ou a linguaxe non verbal, e mostrando empatía e respecto pola cortesía lingüística e as opinións das persoas interlocutoras. 	OBX1
<ul style="list-style-type: none"> ▪ CA1.8. Redactar en grego, a partir de criterios dados, textos básicos de estrutura clara, evitando erros que impidan a comprensión. 	OBX1

<ul style="list-style-type: none"> ▪ CA1.9. Explicar, de maneira guiada, a relación do grego coas linguas modernas, analizando os elementos lingüísticos comúns de orixe grega e utilizando estratexias e coñecementos das linguas e linguaxes que conforman o repertorio propio. 	<p>OBX2</p>
<p>Contidos</p>	
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Unidades lingüísticas da lingua grega. <ul style="list-style-type: none"> – Alfabeto, prosodia e signos gráficos da lingua grega clásica. Aproximación ás principais leis fonéticas. – Clases de palabras. – Concepto de lingua flexiva: flexión nominal e pronominal (sistema casual e declinacións); flexión verbal (introdución á tipoloxía do verbo grego). – Sintaxe oracional: funcións básicas e sintaxe elemental dos casos. – Estructuras oracionais. A concordancia e a orde de palabras en oracións simples e oracións compostas. Comparativa coa orde natural das palabras nas oracións das linguas de repertorio do alumnado para unha mellor comprensión. – Formas nominais do verbo. ▪ A tradución: técnicas, procesos e ferramentas. <ul style="list-style-type: none"> – A análise morfosintáctica como ferramenta complementaria de tradución. – Estratexias de tradución: formulación de expectativas a partir, entre outros, de: contorna textual e do propio texto, contexto, coñecemento do tema, descrición da estrutura e xénero, peculiaridades lingüísticas dos textos traducidos, erros frecuentes de tradución e técnicas para os evitar. – Ferramentas de tradución, cando se considere necesario. – Lectura comparada de diferentes traducións e comentario de textos bilingües a partir de terminoloxía metalingüística. – Recursos estilísticos frecuentes e a súa relación co contido do texto. – Estratexias básicas de retroversión de textos breves. Concepto e uso de expresións idiomáticas. – A tradución como instrumento que pode favorecer o razoamento lóxico, a resolución de problemas e a capacidade de análise e síntese, dentro dos límites e inconsistencias propias da tradución. – Aceptación do erro como parte do proceso de aprendizaxe e actitude positiva de superación. – Estratexias e ferramentas, analóxicas e dixitais, individuais e cooperativas, para a autoavaliación, a coavaliación e a autorreparación. ▪ Destrezas comunicativas do uso da lingua grega. <ul style="list-style-type: none"> – Estratexias para a planificación, execución e reparación da comprensión, a produción e a coprodución de textos orais, escritos e/ou multimodais. – Funcións comunicativas adecuadas ao ámbito e ao contexto: describir acontecementos simples; dar instrucións básicas; narrar, reformular e/ou resumir acontecementos pasados, presentes e/ou futuros; expresar emocións básicas e opinións. – Léxico común de interese e/ou uso cotián para o alumnado: espazo, tempo e/ou vida diaria. Estratexias de enriquecemento léxico (derivación, polisemia, sinonimia...). – Estratexias básicas conversacionais para iniciar, manter e rematar a comunicación, tomar e ceder a palabra, pedir e dar aclaracións e explicacións etc. 	

<ul style="list-style-type: none"> - Ferramentas analóxicas e dixitais para a aprendizaxe, a comunicación e o desenvolvemento de proxectos con falantes ou estudantes de grego en grego, cando fose posible. 	
Bloque 2. Grego e plurilingüismo	
Critérios de avaliación	Obxectivos
<ul style="list-style-type: none"> ▪ CA2.1. Deducir o significado etimolóxico dun termo de uso común e inferir o significado de termos de nova aparición ou procedentes de léxico especializado aplicando, de maneira guiada, estratexias de recoñecemento de étimos e formantes gregos atendendo aos cambios fonéticos, morfolóxicos ou semánticos que tivesen lugar. 	OBX2
<ul style="list-style-type: none"> ▪ CA2.2. Explicar, de maneira guiada, a relación do grego coas linguas modernas, analizando os elementos lingüísticos comúns de orixe grega e utilizando con iniciativa estratexias e coñecementos das linguas e linguaxes que conforman o repertorio propio. 	OBX2
<ul style="list-style-type: none"> ▪ CA2.3. Identificar prexuízos e estereotipos lingüísticos adoptando unha actitude de respecto e valoración da diversidade como riqueza cultural, lingüística e dialectal, a partir de criterios dados. 	OBX2
<ul style="list-style-type: none"> ▪ CA2.4. Crear textos individuais ou colectivos con intención literaria e conciencia de estilo, en distintos soportes e con axuda doutras linguaxes artísticas e audiovisuais, a partir da lectura de obras ou fragmentos significativos da civilización e a cultura grega como fonte de inspiración. 	OBX3
Contidos	
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Sistemas de escritura ao longo da historia. ▪ O alfabeto grego: a súa historia e influencia posterior. Regras de transcripción do alfabeto grego ás linguas do repertorio do alumnado. ▪ Do indoeuropeo ao grego. Etapas da lingua grega. ▪ Influencia do grego na evolución da lingua de ensino e do resto de linguas que conforman o repertorio lingüístico individual do alumnado. ▪ Léxico. <ul style="list-style-type: none"> - Procedementos básicos de composición e derivación na formación de palabras gregas. - Lexemas, sufixos e prefixos de orixe grega no léxico de uso común e no específico das ciencias e a técnica nos léxicos especializados doutros campos. - Significado e definición de palabras de uso común na lingua de ensino a partir dos seus étimos gregos nas linguas repertorio lingüístico do alumnado; reflexión sobre significado etimolóxico e significado semántico. - Importancia e versatilidade do grego para crear neoloxismos ao longo da historia e na actualidade. - Técnicas básicas para a elaboración de familias léxicas e dun vocabulario básico grego de frecuencia. ▪ Interese por coñecer o significado etimolóxico das palabras e recoñecemento da importancia do uso adecuado do vocabulario como instrumento básico na comunicación. ▪ Expresións e léxico específico básico para reflexionar e compartir a reflexión sobre a comunicación, a lingua, a aprendizaxe e as ferramentas de comunicación e aprendizaxe (metalinguaxe). ▪ Respecto por todas as linguas e aceptación das diferenzas culturais das xentes que as falan. 	

- Aproximación aos termos e expresións máis usuais de uso frecuente do grego moderno.
- Ferramentas analóxicas e dixitais para a aprendizaxe, a comunicación e o desenvolvemento de proxectos con estudantes de grego no ámbito transnacional.

Bloque 3. A antiga Grecia

Critérios de avaliación	Obxectivos
<ul style="list-style-type: none"> ▪ CA3.1. Explicar, a partir de criterios dados, os procesos históricos e políticos, as institucións, os modos de vida e os costumes da sociedade helena, comparándoos cos das sociedades actuais, valorando as adaptacións e os cambios experimentados e favorecendo o desenvolvemento dunha cultura compartida. 	OBX4
<ul style="list-style-type: none"> ▪ CA3.2. Debater sobre a importancia, evolución, asimilación ou cuestionamento de diferentes aspectos do legado grego na nosa sociedade, mediando entre posturas, seleccionando e contrastando información. 	OBX4
<ul style="list-style-type: none"> ▪ CA3.3. Investigar, de maneira guiada, o patrimonio histórico, arqueolóxico, artístico e cultural herdado da civilización grega, actuando de forma adecuada, empática e respectuosa e interesándose polos procesos de preservación e por aquelas actitudes cívicas que aseguran a súa sustentabilidade. 	OBX5

Contidos

- Xeografía da antiga Grecia: topografía, nome e función dos principais sitios. Viaxeiros ilustres.
- Historia.
  - Etapas: fitos históricos do mundo grego entre os séculos VIII a. C. e V d. C.
  - Lendas e principais episodios históricos.
  - Persoeiros da historia de Grecia e a súa relevancia para a historia de Europa.
- Historia e organización política e social de Grecia como parte esencial da historia e a cultura da sociedade actual. Desmitificación da democracia ateniense.
- Institucións, crenzas e formas de vida da civilización grega e o seu reflexo e persistencia na sociedade actual: escravitude e exclusión da muller.
- Influencias da cultura grega na civilización latina.
- A achega de Grecia á cultura e ao pensamento da sociedade occidental.
- Relación de Grecia con culturas estranxeiras: luces (modelo de cultura) e sombras (xenofobia).
- O mar Mediterráneo como encrucillada de culturas onte e hoxe: Grecia como ponte de transmisión de cultura.
- A importancia do discurso público para a vida política e social.

Bloque 4. Legado e patrimonio

Critérios de avaliación	Obxectivos
<ul style="list-style-type: none"> ▪ CA4.1. Explicar, a partir de criterios dados, os procesos históricos e políticos, os modos de vida, as institucións e os costumes da sociedade helena, comparándoos cos das sociedades actuais, valorando 	OBX4

as adaptacións e os cambios experimentados e favorecendo o desenvolvemento dunha cultura compartida.	
<ul style="list-style-type: none"> CA4.2. Debater sobre a importancia, evolución, asimilación ou cuestionamento de diferentes aspectos do legado grego na nosa sociedade, mediando entre posturas, seleccionando e contrastando información. 	OBX4
<ul style="list-style-type: none"> CA4.3. Investigar de maneira progresivamente autónoma aspectos do legado da civilización grega no ámbito persoal, relixioso e sociopolítico localizando, seleccionando, contrastando e reelaborando información procedente de diferentes fontes, calibrando a súa fiabilidade e pertinencia e respectando os principios de rigor e propiedade intelectual. 	OBX4
<ul style="list-style-type: none"> CA4.4. Identificar e explicar o legado material e inmaterial da civilización grega como fonte de inspiración, analizando producións culturais e artísticas posteriores a partir de criterios dados. 	OBX5
<ul style="list-style-type: none"> CA4.5. Investigar, de maneira guiada, o patrimonio histórico, arqueolóxico, artístico e cultural herdado da civilización grega, actuando de forma adecuada, empática e respectuosa e interesándose polos procesos de preservación e por aquelas actitudes cívicas que aseguran a súa sostibilidade. 	OBX5
<ul style="list-style-type: none"> CA4.6. Explorar o legado grego na contorna do alumnado a partir de criterios dados, aplicando os coñecementos adquiridos e reflexionando sobre as implicacións dos seus distintos usos, dando exemplos da persistencia da Antigüidade clásica na súa vida cotiá e presentando os resultados a través de diferentes soportes. 	OBX5
Contidos	
<ul style="list-style-type: none"> Conceptos de legado, herdanza e patrimonio. A mitoloxía clásica e a súa persistencia en manifestacións literarias e artísticas. A presenza da mitoloxía clásica na publicidade, o deporte e outras manifestacións populares actuais. Obras públicas e urbanismo: construción, conservación, preservación e restauración. As representacións e festivais teatrais, a súa evolución e persistencia na actualidade. As competicións atléticas e a súa persistencia na actualidade. As institucións políticas gregas, a súa influencia e persistencia no sistema político actual. A educación na antiga Grecia: os modelos educativos de Atenas e Esparta e a súa comparación cos sistemas actuais. Principais obras artísticas da Antigüidade grega. Principais sitios arqueolóxicos, museos ou festivais relacionados coa Antigüidade clásica. 	

2º curso

Materia de Grego II	
2º curso	
Bloque 1. Comprensión e interpretación dos textos	
Criterios de avaliación	Obxectivos

<ul style="list-style-type: none"> ▪ CA1.1. Realizar traducións directas e/ou inversas de textos ou fragmentos de dificultade adecuada e progresiva con corrección ortográfica e expresiva, identificando e analizando unidades lingüísticas regulares da lingua e apreciando variantes e coincidencias con outras linguas coñecidas. 	OBX1
<ul style="list-style-type: none"> ▪ CA1.2. Seleccionar de maneira progresivamente autónoma o significado apropiado de palabras polisémicas e xustificar a decisión, tendo en conta a información cotextual ou contextual e utilizando ferramentas diversas de apoio ao proceso de tradución en distintos soportes. 	OBX1
<ul style="list-style-type: none"> ▪ CA1.3. Revisar e emendar de maneira progresivamente autónoma as propias traducións e as dos compañeiros e compañeiras, realizando propostas de mellora e argumentando os cambios con terminoloxía especializada a partir da reflexión lingüística. 	OBX1
<ul style="list-style-type: none"> ▪ CA1.4. Realizar a lectura directa de textos gregos de dificultade adecuada identificando as unidades lingüísticas máis frecuentes da lingua grega, comparándoas coas das linguas do repertorio lingüístico propio e asimilando os aspectos morfolóxicos, sintácticos e léxicos do grego. 	OBX1
<ul style="list-style-type: none"> ▪ CA1.5. Rexistrar os progresos e dificultades de aprendizaxe da lingua grega, seleccionando as estratexias máis adecuadas e eficaces para superar esas dificultades e consolidar a súa aprendizaxe, realizando actividades de planificación da propia aprendizaxe, autoavaliación e coavaliación, como as propostas no Portfolio Europeo das Linguas (PEL) ou nun diario de aprendizaxe, facéndoos explícitos e compartíndoos. 	OBX1
<ul style="list-style-type: none"> ▪ CA1.6. Interpretar e comentar textos e fragmentos literarios de diversa índole e de crecente complexidade, aplicando estratexias de análise e reflexión que impliquen mobilizar a propia experiencia, comprender o mundo e a condición humana e desenvolver a sensibilidade estética e o hábito lector. 	OBX3
<ul style="list-style-type: none"> ▪ CA1.7. Extraer, analizar e reflectir oralmente ou, preferentemente, por escrito e, a poder ser, en grego, mediante paráfrases simples, as ideas principais dos textos obxecto de traballo. 	OBX1
<ul style="list-style-type: none"> ▪ CA1.8. Planificar e participar, cando se considere necesario, en diálogos breves e sinxelos sobre os contidos dos textos obxecto de traballo, coa finalidade de facilitar a súa comprensión integral. 	OBX1

Contidos

- Unidades lingüísticas da lingua grega.
  - Concepto de lingua flexiva: flexión nominal e pronominal (sistema casual e declinacións); flexión verbal (afondamento na tipoloxía do verbo grego).
  - Sintaxe oracional: afondamento nas funcións básicas e sintaxe dos casos.
  - Estructuras oracionais. A concordancia e a orde de palabras en oracións simples e oracións compostas.
  - Formas nominais do verbo.
- A tradución: técnicas, procesos e ferramentas.
  - A análise morfosintáctica como ferramenta de tradución.
  - Estratexias de tradución: formulación de expectativas a partir, entre outros, da contorna textual e do propio texto, do contexto, do coñecemento do tema, da descrición da estrutura e xénero, das peculiaridades lingüísticas dos textos traducidos, dos erros frecuentes de tradución e técnicas para os evitar.

- Ferramentas de tradución.
- Lectura comparada de diferentes traducións e comentario de textos bilingües a partir de terminoloxía metalingüística.
- Recursos estilísticos frecuentes e a súa relación co contido do texto.
- Estratexias básicas de retroversión de textos breves. Afondamento no uso de expresións idiomáticas.
- A tradución como instrumento que pode favorecer o razoamento lóxico, a resolución de problemas e a capacidade de análise e síntese.
- Aceptación do erro como parte do proceso de aprendizaxe e actitude positiva de superación.
- Estratexias e ferramentas, analóxicas e dixitais, individuais e cooperativas, para a autoavaliación, a coavaliación e a autorreparación.
- Destrezas comunicativas do uso da lingua grega.
  - Estratexias para a planificación e produción de textos orais ou, preferentemente, escritos.
  - Funcións comunicativas adecuadas aos textos obxecto de traballo: reformular e/ou resumir textos escritos.
  - Léxico común nos textos e autores obxecto de traballo, así como fraseoloxía básica para a expresión oral en grego de preguntas básicas sobre o contido do texto e/ou a gramática.
  - Estratexias básicas conversacionais para iniciar, manter e rematar a comunicación, tomar e ceder a palabra, pedir e dar aclaracións e explicacións etc.

Bloque 2. Grego e plurilingüismo

Critérios de avaliación

Obxectivos

▪ CA2.1. Deducir o significado etimolóxico dun termo de uso común e inferir o significado de termos de nova aparición ou procedentes de léxico especializado aplicando estratexias de recoñecemento de éti-mos e formantes gregos atendendo aos cambios fonéticos, morfolóxicos ou semánticos que tivesen lugar.	OBX2
▪ CA2.2. Explicar a relación do grego coas linguas modernas, analizando os elementos lingüísticos comúns de orixe grega e utilizando con iniciativa estratexias e coñecementos das linguas e linguaxes que conforman o repertorio propio.	OBX2
▪ CA2.3. Analizar criticamente prexuízos e estereotipos lingüísticos adoptando unha actitude de respecto e valoración da diversidade como riqueza cultural, lingüística e dialectal.	OBX2
▪ CA2.4. Crear textos individuais ou colectivos con intención literaria e conciencia de estilo, en distintos soportes e con axuda doutras linguaxes artísticas e audiovisuais, a partir da lectura de obras ou frag-mentos significativos da civilización e da cultura gregas como fonte de inspiración.	OBX3

Contidos

- Léxico grego e plurilingüismo.
  - Procedementos de composición e derivación na formación de palabras gregas.
  - Lexemas, prefixos e sufixos de orixe grega no léxico de uso común e nos léxicos especializados doutros campos.

- Significado e definición de léxico nas linguas do repertorio lingüístico do alumnado, reflexión sobre o significado etimolóxico e o significado semántico.
- Técnicas para a elaboración de familias léxicas e dun vocabulario básico grego de frecuencia.
- O significado etimolóxico das palabras e recoñecemento da importancia do uso adecuado do vocabulario como instrumento básico na comunicación.
- Respecto por todas as linguas e aceptación das diferenzas culturais das xentes que as falan.
- Ferramentas analóxicas e dixitais para a aprendizaxe, a comunicación e o desenvolvemento de proxectos con estudantes de grego no ámbito transnacional.
- Expresións e léxico específico básico para reflexionar e compartir a reflexión sobre a comunicación, a lingua, a aprendizaxe e as ferramentas de comunicación e aprendizaxe (metalinguaxe).

Bloque 3. A literatura grega nos seus textos

Critérios de avaliación

Obxectivos

▪ CA3.1. Interpretar e comentar textos e fragmentos literarios de diversa índole e de crecente complexidade, aplicando estratexias de análise e reflexión que impliquen mobilizar a propia experiencia, comprender o mundo e a condición humana e desenvolver a sensibilidade estética e o hábito lector.	OBX3
▪ CA3.2. Analizar e explicar os xéneros, temas, tópicos e valores éticos ou estéticos de obras ou fragmentos literarios gregos comparándoos con obras ou fragmentos literarios de épocas e culturas posteriores, desde un enfoque intertextual.	OBX3
▪ CA3.3. Identificar e definir palabras gregas que designan conceptos fundamentais para o estudo e comprensión da civilización helena, e que implican coñecementos léxicos e culturais.	OBX3
▪ CA3.4. Investigar aspectos do legado da civilización grega no ámbito persoal, relixioso e sociopolítico localizando, seleccionando, contrastando e reelaborando información procedente de diferentes fontes, calibrando a súa fiabilidade e pertinencia e respectando os principios de rigor e propiedade intelectual.	OBX4

Contidos

- Etapas, vías e soportes de transmisión da literatura grega.
- A transmisión textual grega como patrimonio cultural e fonte de coñecemento a través de diferentes culturas e épocas. Soportes e materiais de escritura: tipos e preservación. O comercio librario no mundo antigo. A lectura en voz alta.
- Principais xéneros e autores da literatura grega: orixe, tipoloxía, cronoloxía, características, temas, motivos e tradición.
- Técnicas para o comentario e análise lingüística e literaria dos textos literarios gregos.
- Recepción da literatura grega: influencia na literatura latina e na produción cultural europea, nocións básicas de intertextualidade, *imitatio*, *aemulatio*, *interpretatio*, *allusio*.
- Analoxías e diferenzas entre os xéneros literarios gregos e os da literatura actual.
- Introducción á crítica literaria.
- A literatura como fonte de pracer e de coñecemento do mundo.

<ul style="list-style-type: none"> Respecto da propiedade intelectual e dereitos de autor sobre as fontes consultadas e contidos utilizados: ferramentas para o tratamento de datos bibliográficos e recursos para evitar o plaxio. 	
Bloque 4. Legado e patrimonio	
Criterios de avaliación	Obxectivos
<ul style="list-style-type: none"> CA4.1. Investigar aspectos do legado da civilización grega no ámbito persoal, relixioso e sociopolítico localizando, seleccionando, contrastando e reelaborando información procedente de diferentes fontes, calibrando a súa fiabilidade e pertinencia e respectando os principios de rigor e propiedade intelectual. 	OBX4
<ul style="list-style-type: none"> CA4.2. Identificar e explicar o legado material e inmaterial da civilización grega como fonte de inspiración, analizando producións culturais e artísticas posteriores. 	OBX5
<ul style="list-style-type: none"> CA4.3. Investigar o patrimonio histórico, arqueolóxico, artístico e cultural herdado da civilización grega, actuando de forma adecuada, empática e respectuosa e interesándose polos procesos de preservación e por aquelas actitudes cívicas que aseguran a súa sostibilidade. 	OBX5
<ul style="list-style-type: none"> CA4.4. Explorar o legado grego na contorna do alumnado, aplicando os coñecementos adquiridos e reflexionando sobre as implicacións dos seus distintos usos, dando exemplos da persistencia da Antigüidade clásica na súa vida cotiá e presentando os seus resultados a través de diferentes soportes. 	OBX5
Contidos	
<ul style="list-style-type: none"> A mitoloxía clásica e a súa persistencia en manifestacións literarias e artísticas. As representacións e festivais teatrais, a súa evolución e persistencia na actualidade. Técnicas de debate e de exposición oral. 	

20.4 Orientacións pedagóxicas

A intervención educativa na materia de Grego desenvolverá o seu currículo e tratará de asentar de xeito gradual e progresivo nos distintos niveis da etapa as aprendizaxes que lle faciliten ao alumnado o logro dos obxectivos da materia e, en combinación co resto de materias, unha adecuada adquisición das competencias clave e o logro dos obxectivos da etapa.

Neste sentido, no deseño das actividades, o profesorado terá que considerar a relación existente entre os obxectivos da materia e as competencias clave a través dos descritores operativos e as liñas de actuación no proceso de ensino e aprendizaxe, que se presentan nos apartados seguintes, e seleccionar aqueles criterios de avaliación do currículo que se axusten á finalidade buscada, así como empregalos para verificar as aprendizaxes do alumnado e o seu nivel de desempeño.

Relación entre os obxectivos da materia de Grego e as competencias clave a través dos descritores operativos establecidos no anexo I

Obxectivos	Competencias clave
------------	--------------------

da materia	CCL	CP	STEM	CD	CPSAA	CC	CE	CCEC
OBX1	1-2	2	1-2					
OBX2		2-3	1		5			
OBX3	4							1-2
OBX4	3	3		1	3.1	1		
OBX5	3			2		1-4	1	1-2

Liñas de actuación no proceso de ensino e aprendizaxe

- O ensino da lingua, a cultura e a civilización gregas ofrece oportunidades significativas de traballo interdisciplinario que permiten combinar contidos e activar obxectivos doutras materias, contribuíndo desta maneira a que o alumnado perciba a importancia de coñecer o legado clásico para enriquecer o seu xuízo crítico e estético, a súa percepción de si mesmo e do mundo que o rodea. Neste sentido e de maneira destacada, a frecuente coincidencia do estudo do grego co da lingua e da cultura latinas favorece un tratamento coordinado de ambas as dúas materias, especialmente no primeiro curso de bacharelato.
- En consonancia co carácter competencial deste currículo, propónse crear tarefas interdisciplina-rias, contextualizadas, significativas e relevantes, e desenvolver situacións de aprendizaxe desde un tratamento integrado das linguas en que se considere o alumnado como axente social progresivamente autónomo e responsable do seu propio proceso de aprendizaxe, tendo en conta os seus repertorios de linguas e intereses, así como as súas circunstancias específicas.
- A coordinación cos departamentos de linguas para acordar unha nomenclatura gramatical común e evitar a confusión do alumnado ante a diversidade terminolóxica, así como a posta en común de aspectos gramaticais e a temporización e secuenciación dos contidos. Recoméndase, así pois, a actualización dos documentos do centro correspondentes.
- A coordinación con outros departamentos para o establecemento de lecturas obrigatorias e/ou voluntarias de carácter transversal.
- A introdución de actividades, preferentemente no primeiro curso, en coordinación con outros departamentos (especialmente de linguas e historia, mais non exclusivamente) onde se lle dea a oportunidade ao establecemento de relacións entre aspectos comúns destas materias.
- A experimentación con novas metodoloxías como o traballo por proxectos, a clase invertida (*flipped classroom*), a aprendizaxe colaborativa etc., que permitan maximizar o tempo útil de traballo práctico na aula, optimizar resultados e facer o proceso de ensinanza máis inclusivo e variado, adaptándose ás especiais características desta etapa educativa, na que a preparación para a superación das probas de acceso á universidade é un obxectivo básico.

- Tratamento transversal, a través de textos en grego orixinais, adaptados e/ou creados ex profeso, dos contidos de historia, sociedade e legado, tendo en conta a perspectiva de xénero.
- A potenciación do uso das TIC, favorecendo a realización de vídeos, gravacións de son, presentacións en formato dixital, uso de aplicacións que favorezan a aprendizaxe, creación e difusión de contidos etc.
- A incorporación de métodos activos que implican as seguintes recomendacións: introdución da expresión oral en grego adecuada ao contexto da práctica diaria na aula; elección, adaptación e/ou creación dun corpus de textos que permitan a aprendizaxe, preferentemente por uso, da gramática grega en xeral (introducindo progresivamente terminoloxía gramatical e sintáctica), e do vocabulario e expresións máis habituais dos textos obxecto de estudo, en particular; introdución de exercicios escritos e orais nos que se traballen a lectura e comprensión de textos gregos a través de preguntas en grego; introdución de exercicios escritos e orais nos que o alumnado, a partir dos textos obxecto de estudo, teña que expresar as mesmas ideas en grego con vocabulario e/ou expresións equivalentes aplicando o seu coñecemento da lingua grega; introdución de exercicios de tradución e/ou paráfrase de grego ás linguas de uso do alumnado, nos que se demostre a correcta comprensión do texto e a capacidade para expresar nas linguas propias as expresións idiomáticas presentes nos textos gregos. No segundo curso, estes exercicios terán por obxecto preferentemente os textos dos autores escollidos para a proba de acceso á universidade; introdución de exercicios de representación, preferentemente no primeiro curso, en posible coordinación cos outros departamentos de linguas, nos que o alumando compoña e interprete pequenas escenas en grego relacionadas coa vida cotiá, para reforzar a percepción de que as linguas clásicas tamén poden desenvolver unha función comunicativa real; uso correcto e guiado do dicionario e o seu apéndice gramatical e/ou outras ferramentas dixitais como posible apoio para a resolución de dúbidas gramaticais e léxicas.